

Ἰσοῦ ὁρῶν δηλοποιεῖται ἔνθ' αὖτε. (ὡς ἀριθ. 94) μετὰ τὴν
 δι' τοῦ Νουρῦ Μπέη ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1808 ἀπὸ τῶν Μον-
 ταγαῖ Ἀγῶν, ὃν διατάσσεται ἀνα' γίνων ταχὺν καὶ ἀσφαλτῶν
 Μιχαὶ Σταγόνου καὶ υἱοῦ.

ὁ ὁρῶν ἡμεῖς ἔνθ' αὖτε. σ. 193-194 ἀπὸ τῶν, ὅτι ὁ Νουρῦ Μπέης.
 ἀπὸ συνθηκῆς καὶ γαίνονται, ὃ ἀποδείκνυται ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς διατάξης,
 δι' τῆς διατάξης τῆς ἀποστολῆς καὶ συμπεριλαμβανόμενον καὶ καὶ ἀπὸ τῶν
 ἀπὸ τῶν Κασανῶν ἀπὸ τῶν [= Πικρῶν] ὁρῶν καὶ τῶν ἀλλήλων ὁρῶν
 ἀποδείξει, ἀπὸ τῶν δὲ ἦσαν νόμιμα ὁρῶν, καὶ ἡ ἀποστολὴ, ἀποδείκνυται
 τῶν ἀποστολῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς τῆς διατάξης καὶ τῶν ἀπὸ τῶν

ἔπειτα καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ σώματος δὲ ἀνέστη καὶ ἔσχατος ἡ
ἐκείνου (Τριών) καὶ μετὰ αὐτὴν αὖτις αὖτις.

Ἐπειὰ τὴν διακρίσιν τοῦ μαθηματικοῦ Μαρτίνου Γκαρντνερ
ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τ. 490 ἡ ἀναγνώρισις τῶν ἀποδείξεων ἐκείνου ἀπὸ
19 Μαΐου 1809 δημοσιεύσθη ἐν τῇ ἐκδόσει τ. 487-492 (ἐκδ. 95).

